STRİRTİZ BASRİ

YAZAN: AZİZ NESİN
ÇİZEN: Mim UYKUSUZ

Basri Beyi sabah uykusundan mahalle bakkalı uyandırdı. Bir pazar günü bile rahat yoktu.

–Kaçacağım, alıp başımı kaçacağım...: diye bağırdı.

Karısı :

–Kaçarsan kaç... dedi. Ben senden önce kaçacağım, sen şimdi, bakkala ne cevap vereceğiz Onu söyle.

İki aydır şu altmışiki lira otuzdört kuruşu denk getirip ödeyememişti.

–Herifin hakkı var.

–Var tabii...

–Evde yok de.

–Olmaz, diyemem. Edepsizlik eder.

–Annene söyle, o söylesin.

–İhtiyar kadın bu yaştan sonra, yalan mı söylesin?

Basri Bey ezile büzüle kapıya gitti :

–Tanaş efendi, kusura bakma. Vallahi ne desen haklısın birader. İki ucunu bir araya getiremedik işte...

–Ama Basri Bey, ay başı dedin, kaç ay başı geçti...

–Doğru.

–Bu altmışiki liranın iki lirası bile bana kalmaz...

–Haklısın.

–Her pazar, her pazar. Bıktım artık.

–Söz Tanaş efendi, söz mösyö Tanaş. Bu hafta... İnşallah bu hafta...

–Kaçıncı söz bu Basri Bey?

–Son söz.

Tanaş, hiddetle gitti. Basri Bey söylene söylene içeri girdi.

–Hay Allah belâsını versin bu hayatın...

Kaynanası,

–Belâ okuma sabah sabah, dedi.

Kuzu gibi adamdı. Yirmiiki

yıllık evliydi.Allah çocuk ver - memişti.

Kapı çalındı.Karısı :

-Ev sahibi,dedi.

-Hay Allah...

Ezildi,büzüldü.Ev sahibi - ni , atlatana kadar kan ter içinde kaldı.

leri bir memlekete giderim.Kimse tanımaz.Dilenirim be...Dilenirim...Var mı ötesi?..Ne o,adımız Basri Bey...Hay Allah ...

hanım...Bir kahve pişir.

-Kahve var mı ayol?Ne kahve ne şeker...

-Hay Allah...Ben böyle hayatın...

Kaynanası :

-Sus...Sus...Allahın gücüne gider,diye seslendi içerden.

-Giderse gitsin...Gitsin artık...Tövbe...Tövbe estağfurullah...Varsın gücüne gitsin...Tövbe,tövbeler tövbesi...

Karısı :

-Sucu gelecek,dedi,ne yapacağız?

-Ne yaparsanız yapın...Siz de beni çıldırtacak mısınız? Sucusu, bakkalı,ev sahibi,hepiniz elbirliği etmişsiniz,delirteceksiniz beni be...

Kapı çalındı :

-Sucu mu geldi?

-Değil.Kömürcü,çırağını yollamış.

-Söyle.Yok de.Basri Bey yok de...Öldü de,öldü...Basri bey öldü,sizlere ömür.Tövbe estağfurullah...Ben böyle hayatın...

Bekçi tahsildarı,arkadan da kasap gelince artık dayanamadı . Pantalonunu ayağına geçirdi, ceketini giydi.

-Hanım,cebimde ikibuçuk lira vardı.Ne oldu?

-Ben aldım.

-Canım, sormadan ne alırsın?
-Aaa... Üstüme iyilik sağlık. Ne yapacaktım? Aç mı duralım?
-Hay Allah... Hay Allah. Ben bu hayatın... Ben böyle hayatın... Tövbe estağfurullah...
Kendini sokağa attı. Cebinde on parası yoktu.
-Ne yapsam?.. Ne yapsam?.. diye söylendi. Hamdi aklına geldi. Yıllardır görmemişti. Zengin olduğunu duymuştu. Bunca yıllık arkadaşı. Giderdi ona. Durumum böyle, böyle böyle derdi. Borç isterdi. Bir elli lira da vermez miydi yani?..
-Ben isteyeyim de... Yüzümü kızartırım. İstiyenin bir yüzü kara, vermeyenin iki...
Ne tramvay, ne otobüs parası vardı. O kadar yolu yayan yürüdü.
-Bir de evde yoksa... Tüh... Ben bu hayatın... Tövbe, tövbe...
Nerede ise akşam olacaktı.

-İster misin evden taşınmış olsun?.. Hay Allah... Böyle hayatın ben...
Karanlık basarken Hamdi'nin evine vardı...
-Vay Basriciğim... Vay hayatım... Vay canım... Nerelerdesin?.. Nereden çıktın?..
Hamdi, ne de olsa eski arkadaş. İyi karşılamıştı onu. Evin balkonuna masasını kurmuş, hafif hafif demleniyor.
Yorgunluktan Basri Beyin bacaklarına karasu inmişti. Açlıktan soluğu çıkmıyordu.
-İyi ki geldin. Bu zıkkım da yalnız içilmiyor. Şerefine...
Sofrada meze diye, yemek diye de bir şey yoktu. Yalnız leblebi... Basri Beyin boş midesini rakı yaktı, kavurdu.
Basri bey utana utana sordu:
-Yahu Hamdi, senin hanım ne oldu, Allah aşkına?.. Demin baş-

ka bir kadın gördüm.

Hamdi elini havada salladı :

-Oooo...Ona yol vereli hanidir...Ondan sonra dört karı değiştirdim. İlâhi Basri. Ben tek karıyla ömrümü geçirecek kadar avanak mıyım? Sen beni o kadar sersem mi sandın? Eşek miyim ben? Baksana bana sen, ben öyle tek karı ile avunacak öküzlerden miyim? İçelim!...Şerefine!..

Basri beyin başı dönmeye, midesi bulanmaya başladı. Rakı içmezdi. Bir kere kendi düğününde, bir iki kere de ziyafetlerde hatır için yarım kadehcik içmişti. Ama şimdi, belki açlığını bastırır diye, Hamdi kadehleri uzattıkça, dikiyor, gözlerinde kıvılcımlar çakıyordu.

Saat on bire kadar içtiler. Basri Beyin midesi neredeyse alabura olacaktı. Kendini zor tutuyordu. Acaba nasıl istesin? Ne desin?

Borç istemek de ne zor şey. Şimdi bütün cesareti kırılmıştı. Az istese, yoksulluğunu anlar, çok istese...Ya vermezse?

-Tuh...Ben bu hayatın.. Ben böyle hayatın içine..Tövbe, tövbe...

Hamdi,

-Ne oldu? diye sordu.

Basri Bey kendini toparladı

-Hiç...Hiç bir şey...

Elli liradan vazgeçti. Bari bir iki buçuk verse..Gece yarısı eve kadar nasıl yayan giderdi?

-Kaçacağım be!..Alıp başımı kaçacağım! Hay Allah..Tövbe, tövbe..Ben bu hayatın...

Ne diyorsun be Basri? Haydi içelim..Şerefe!..

Paradan vazgeçti. Bari bir yemek çıkarsalar.

Hamdi

-Haydi gidelim, dedi, şimdi benim arabaya atlarız, bir pavyona gideriz. Kırk yılda bir yüzünü gördüm. Seni bırakmam bu gece. Bir dansöz gelmiş, duydun mu? Soyunup çırılçıplak dans ediyormuş. Haydi, kadehini yuvarla.

İki şişeyi bitirmişlerdi. Sallana sallana arabaya bindiler,

-Kadın oynaya oynaya soyunuyormuş. Çırılçıplak..Anadan doğma...Striptiz mi ne diyorlar?

Acaba söylese mi? Nasıl desin? "Bu kadar zaman aramadın da, elli lira istemeye mi geldin?" demez mi?

-Hay Allah...Böyle hayatın..

Pavyon tıkabasa doluyordu ... Zorla bir boş masa buldular.

-Aç bir şişe garson!.. Meze istemez, fındık, fıstık getir, tuzlu leblebi...

-Dayan Basriciğim...Şerefine!..

Elli lira...Verse, hemen kalkar giderdi.

-Şerefe!..Haydi Basri!..

Orkestra çalıyordu. Lambalar söndü. Projektörler pisti aydınlattı. Kadın çıktı ortaya, oynuyordu. Robunu çıkardı. Vay anasını! Basri Bey yorgunluğunu unutmuştu, açlığını unutmuştu, borç istemeyi unutmuştu.

Kadın oynuyordu. İskarpinini çıkardı. Bileziklerini, küpelerini çıkardı.

Hamdi, "İçelim" demeden, Basri kadehe yapışıp başına dikti.

Kadın oynuyordu. Jartiyerini çıkardı. Çoraplarını çıkardı. Bir sütyen, bir de külot...

-Şerefine!

-Şerefine Hamdiciğim! Şerefine be Hamdi!..

Kadın oynuyordu. Soyunduğu çamaşırlarını masalara atıyordu. Sütyeni...evet, çözdü, çıkardı, fırlattı. Sarı renkli sütyen havada bir daire çizdi ve Basri Beyin iki eli arasına bir kanarya gibi kondu.

Kadın oynuyordu. Ve... Ya-

rabbi!..Ve...külotunu...

-Haydi be Hamdi!..Allah!....
Şerefine!

Basri Bey,avucu arasındaki sütyeni sıktı.

Kadın ne varsa çıkardı.Seyirciler coşmuştu.Alkış,ıslık, bağırma,çatal,bardak sesleri,Kadın oynuyordu.Basri Bey de oynatıyordu.

Bu kadarla bitmedi.O...o anadan doğma güzel,geldi,geldi... geldi ve Basri Beyin ışıl ışıl çıplak kafasından öptü.Yer yerinden oynuyordu.Lambalar söndü, tekrar yanınca artist ortada yoktu.

İki arkadaş birbirlerine dayanarak çıktılar.Basri Bey,arabadan nasıl indiğini,nerede indiğini hatırlamıyordu.Kaynanası horluyordu.Basri Bey,

-Kalkın ulan! Kalkın!diye bir nara attı,kalkın diyorum!

O melek gibi,yumuşak, nazik adama ne olmuştu?Karısı yataktan fırladı.

-Soyun!..Soyun ulan!..Kocakarı sen de soyun! Yoksa şimdi. Tepelerim ha!..Tepelerim diyorum,soyunun!

Korkudan tir tir titreyen iki kadın, soyunuyordu.Basri Bey de soyunuyordu.Bütün elbiselerini çıkardı.Uzun kollu pembe yün fanilasını da çıkardı.En sonra, uzun paçalı,paçadan bağlı,yamalı donunu da çıkardı.

-Siz de çıkarın!..Çıkarın ulan!

Kaynanasının pörsük memeleri sarkıyordu.

-Yürüyün sokağa!.. Yürüyün diyorum,yoksa yakarım.. Yoksa boğarım sizi...

Anadan doğma çırılçıplak üç sıska vücut,sokağa fırladı.

-Oynayın!..

Basri Bey,ellerini çırparak, parmaklarını şaklatarak göbek atmaya başladı.

O gün bugün Basri Bey, hâlâ çırılçıplak göbek atmaktadır.Şimdi ona akıl hastanesinde "Striptiz-Basri" diyorlar.

SON